

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 526/2014

z dnia 12 marca 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ustalania wskaźnika zastępczego spreadu i ograniczonej liczby mniejszych portfeli w odniesieniu do ryzyka korekty wyceny kredytowej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, w szczególności jego art. 383 ust. 7 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stosowanie zaawansowanej metody w celu określenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z korektą wyceny kredytowej (CVA) może wymagać zaangażowania kontrahentów, w odniesieniu do których spread swapu ryzyka kredytowego jest niedostępny. W takim przypadku instytucje powinny stosować spread, który jest odpowiedni z punktu widzenia ratingu, branży i regionu działalności kontrahenta („wskaźnik zastępczy spreadu”) zgodnie z art. 383 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (2) Przepisy dotyczące ustalania wskaźnika zastępczego spreadu z tytułu ryzyka związanego z CVA powinny przewidywać wykorzystanie szerokich kategorii ratingu, branży i regionu oraz powinny zezwalać instytucjom na niezbędną elastyczność, by ustalić najbardziej odpowiedni wskaźnik zastępczy spreadu w oparciu o ich specjalistyczne oceny.
- (3) Określając bardziej szczegółowo sposób, w jaki instytucje powinny uwzględnić atrybuty ratingu, branży i regionu pojedynczych emitentów podczas szacowania odpowiedniego wskaźnika zastępczego spreadu w celu określenia wymogów w zakresie funduszy własnych, zgodnie z wymogami rozporządzenia (UE) nr 575/2013, należy ustanowić przepisy dotyczące uwzględniania tych atrybutów w odniesieniu do minimalnych kategorii dla każdego atrybutu, aby zapewnić zharmonizowane stosowanie tych warunków.
- (4) Co więcej, w przypadku pojedynczych emitentów, jeżeli istnieje związek, jak np. między samorządami regionalnymi lub władzami lokalnymi a państwem, oszacowanie odpowiedniego wskaźnika zastępczego spreadu na podstawie spreadu kredytowego pojedynczego emitenta powinno być dopuszczone, jeżeli prowadzi to do bardziej odpowiedniego oszacowania.
- (5) Aby doprowadzić do właściwego obliczenia narzutu kapitałowego z tytułu ryzyka związanego z CVA, wskaźnik zastępczy spreadu należy ustalić z wykorzystaniem danych odnotowanych na płynnym rynku, a założenia dotyczące danych, takie jak interpolacja i ekstrapolacja danych związanych z różnymi okresami zapadalności, powinny być oparte na solidnych podstawach.
- (6) Aby zapewnić konwergencję praktyk między instytucjami oraz aby uniknąć niespójności, mając na uwadze, że zakładane prawdopodobieństwo niewykonania zobowiązania (PD), spready swapów ryzyka kredytowego (CDS) i strata z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) stanowią jedno równanie z dwiema nieznanymi zmiennymi oraz że konwencją rynkową jest stosowanie stałej wartości dla LGD w celu uzyskania sugerowanych PD ze spreadów rynkowych, instytucje powinny stosować wartość dla „LGD_{MKT}”, która jest zgodna z powszechnie stosowaną przez uczestników rynku stałą LGD, służącą do określenia zakładanych PD na podstawie płynnych transakcji spreadu kredytowego, które wykorzystuje się w celu ustalenia wskaźnika zastępczego spreadu kredytowego dla danego kontrahenta.
- (7) Do celów zezwolenia na stosowanie metody zaawansowanej w zakresie CVA w odniesieniu do ograniczonej liczby mniejszych portfeli, portfel należy uznać za pakiet kompensowania, zgodnie z definicją w art. 272 pkt 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, aby uwzględnić liczbę transakcji nieobjętych metodą modeli wewnętrznych

(IMM) podlegających narzutowi kapitałowemu z tytułu ryzyka związanego z CVA i rozmiar pakietów kompensowania nieobjętych IMM podlegających narzutowi kapitałowemu z tytułu ryzyka związanego z CVA oraz aby ograniczyć je pod względem odsetka całkowitej liczby wszystkich transakcji podlegających narzutowi kapitałowemu z tytułu ryzyka związanego z CVA i odsetka całkowitego rozmiaru wszystkich pakietów kompensowania podlegających obliczeniom narzutu kapitałowego z tytułu ryzyka związanego z CVA w celu uwzględnienia różnych wymiarów instytucji.

- (8) Aby złagodzić ewentualne braki ciągłości w stosowaniu metody zaawansowanej w zakresie CVA w odniesieniu do ograniczonej liczby mniejszych portfeli, należy zaprzestać jej stosowania jedynie wtedy, gdy limity ilościowe zostaną przekroczone w dwóch kolejnych kwartałach.
- (9) Ponadto, aby właściwe organy mogły skutecznie wywiązać się ze swoich obowiązków nadzorczych, powinny móc dowiedzieć się, kiedy wymóg dotyczący ograniczonej liczby mniejszych portfeli przestaje być spełniany; dlatego w takich przypadkach instytucje powinny powiadamiać właściwe władze.
- (10) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedstawiony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (11) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje społeczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, które stanowią podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ustalenie odpowiedniego wskaźnika zastępczego spreadu

1. Wskaźnik zastępczy spreadu dla danego kontrahenta uznaje się za odpowiedni z punktu widzenia ratingu, branży i regionu działalności kontrahenta zgodnie z art. 383 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia (UE) nr 575/2013, gdy spełnione są następujące warunki:
 - a) wskaźnik zastępczy spreadu został ustalony poprzez uwzględnienie wszystkich atrybutów ratingu, branży i regionu działalności kontrahenta, jak określono w lit. b), c) i d);
 - b) atrybut ratingu został określony poprzez uwzględnienie wykorzystania uprzednio ustalonej hierarchii źródeł ratingów wewnętrznych i zewnętrznych. Ratingi przyporządkowuje się do stopni jakości kredytowej, o których mowa w art. 384 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. W sytuacjach, w których dostępnych jest wiele ratingów zewnętrznych, ich przyporządkowanie do stopnia jakości kredytowej należy przeprowadzić zgodnie z podejściem stosowanym w odniesieniu do wielu ocen kredytowych określonym w art. 138 tego rozporządzenia;
 - c) atrybut branży został ustalony poprzez uwzględnienie co najmniej następujących kategorii:
 - (i) sektora publicznego;
 - (ii) sektora finansowego;
 - (iii) innych;
 - d) atrybut regionu został ustalony poprzez uwzględnienie co najmniej następujących kategorii:
 - (i) Europy;
 - (ii) Ameryki Północnej;
 - (iii) Azji;
 - (iv) reszty świata;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 (WE) z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- e) wskaźnik zastępczy spreadu odzwierciedla w sposób reprezentatywny dostępne spready swapu ryzyka kredytowego i spready innych instrumentów płynnych transakcji spreadu kredytowego odpowiadające właściwej kombinacji stosowanych kategorii i spełniające kryteria w zakresie jakości danych, o których mowa w ust. 3;
- f) adekwatność wskaźnika zastępczego spreadu określa się raczej w odniesieniu do zmienności niż poziomu spreadu.
2. Podczas procesu uwzględniania atrybutów ratingu, branży i regionu działalności kontrahenta zgodnie z ust. 1 oszacowanie wskaźnika zastępczego spreadu uznaje się za odpowiednie dla samorządów regionalnych lub władz lokalnych na podstawie spreadu kredytowego danego emitenta długu państwowego, gdy spełniony jest jeden z poniższych warunków:
- a) samorzady regionalne lub władze lokalne oraz państwo mają takie same ratingi;
- b) nie istnieje rating dla samorządów regionalnych lub władz lokalnych.
3. Wszystkie dane wejściowe stosowane w celu ustalenia wskaźnika zastępczego spreadu opierają się na wiarygodnych danych odnotowanych na płynnym rynku dwustronnym, jak określono w art. 338 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Udostępnia się wystarczające dane w celu wygenerowania wskaźników zastępczych spreadu w odniesieniu do wszystkich odpowiednich okresów zapadalności i w odniesieniu do okresów historycznych, o których mowa w art. 383 ust. 5 tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Określenie LGD_{MKT}

Aby określić wartość straty z tytułu niewykonania zobowiązania przez kontrahenta (LGD_{MKT}) na potrzeby obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA zgodnie z metodą zaawansowaną kontrahenta, która wymaga zastosowania wskaźnika zastępczego spreadu, instytucje stosują wartość LGD_{MKT} zgodną z powszechnie stosowaną przez uczestników rynku stałą LGD , służącą do określenia zakładanych PD na podstawie tych spreadów rynkowych, które stosowano w celu ustalenia wskaźnika zastępczego spreadu dla danego kontrahenta zgodnie z art. 1.

Artykuł 3

Limity ilościowe liczby i rozmiaru portfeli kwalifikowanych

1. Aby spełnić kryterium dotyczące ograniczonej liczby mniejszych portfeli, o którym mowa w art. 383 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, należy wypełnić wszystkie z poniższych warunków:
- a) liczba wszystkich transakcji nieobjętych IMM podlegających narzutowi kapitałowemu z tytułu ryzyka związanego z CVA nie przekracza 15 % całkowitej liczby transakcji podlegających narzutowi kapitałowemu z tytułu ryzyka związanego z CVA;
- b) rozmiar każdego indywidualnego pakietu kompensowania nieobjętego IMM podlegającego narzutowi kapitałowemu z tytułu ryzyka związanego z CVA nie przekracza 1 % całkowitego rozmiaru wszystkich pakietów kompensowania podlegających narzutowi kapitałowemu z tytułu ryzyka związanego z CVA;
- c) całkowity rozmiar wszystkich pakietów kompensowania nieobjętych IMM podlegających narzutowi kapitałowemu z tytułu ryzyka związanego z CVA nie przekracza 10 % całkowitego rozmiaru wszystkich pakietów kompensowania podlegających narzutowi kapitałowemu z tytułu ryzyka związanego z CVA.
2. Do celu ust. 1 lit. b) i c) rozmiar pakietów kompensowania stanowi ekspozycję, której dotyczy niewykonanie zobowiązania z tytułu pakietu kompensowania, obliczoną za pomocą metody wyceny według wartości rynkowej, o której mowa w art. 274 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, uwzględniając skutki kompensowania, zgodnie z art. 298 tego rozporządzenia, a nie skutki zabezpieczenia.
3. Do celu ust. 1 instytucja oblicza dla każdego kwartału średnią arytmetyczną z co najmniej miesięcznych obserwacji następujących stosunków:
- a) liczby transakcji nieobjętych IMM do całkowitej liczby transakcji;
- b) indywidualnego rozmiaru największego pakietu kompensowania nieobjętego IMM do całkowitego rozmiaru wszystkich pakietów kompensowania; oraz
- c) całkowitego rozmiaru wszystkich pakietów kompensowania nieobjętych IMM do całkowitego rozmiaru wszystkich pakietów kompensowania.

4. Jeżeli kryterium określone w ust. 1 nie jest spełnione w odniesieniu do dwóch kolejnych obliczeń, o których mowa w ust. 3, instytucja korzysta z metody standardowej określonej w art. 384 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w celu obliczenia wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka związanego z CVA w odniesieniu do wszystkich pakietów kompensowania nieobjętych IMM oraz powiadamia właściwe organy.

5. Warunki określone w ust. 1 stosuje się na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, w zależności od zakresu zezwolenia na stosowanie metody modeli wewnętrznych, o którym mowa w art. 283 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący
